

INHOUD

AAN DE LEZER	9
--------------	---

EERSTE VOORDRACHT	II
-------------------	----

Dornach, vrijdag 19 januari 1923

Waarheid, schoonheid, goedheid. Het zijnsgevoel in het fysieke lichaam en de waarachtigheid van de mens. Verbondenheid met het vooraardse. Het verankerd zijn van de mens in het etherlichaam door het beleven van het schone. De Griek en de schoonheid. Verbondenheid van het tegenwoordig-aardse met het geestelijke in de schijn. Het levendig vatten van het astraallichaam door de goedheid: het vermogen om het wezen van de andere mens te beleven; uitgangspunt van de moraliteit. Verbinding met de wereld na de dood.

TWEEDE VOORDRACHT	27
-------------------	----

Dornach, 20 januari 1923

Het beleven van de geestelijke in de natuur in vroeger tijden en het verlies ervan in onze tijd. Elementaire wezens als opvoeders en verzorgers van de menselijke kenvermogens. Hun terugtocht en de ontwikkeling van de vrijheid. Beeldend-werkelijkheidsgetrouw opvatten van

natuurlijke vormen ('verstaan van de taal van de natuur') als dankbetuiging aan de natuurgeesten (voorbeeld: vis; vogel). Konsekwenties van zo'n wereldbeschouwing voor het leven van de Antroposofische Vereniging. Gevoel voor waarachtigheid (feiten), gevoel voor schoonheid, goedheid als uitgangspunten van antroposofische gemeenschapsvorming. De Antroposofische Vereniging.

DERDE VOORDRACHT

51

Dornach, 21 januari 1923

Zondeval en zondebewustzijn. De samenhang van de morele zondeval met de intellektuele; ontstaan van de 'grenzen van de kennis'. Spirituele verheffing van de zonde uit het vrije, energieke aangrijpen van het denken. De verruiming van de kennis in het kosmische als weg om de Christus te begrijpen. Over deemoed en hoogmoed. Gevaar van het sektarisme.

VIERDE VOORDRACHT

77

Dornach, 26 januari 1923

Het verval van de huidige bewustzijnskultuur in de ban van het middeleeuwse denken en de dieper liggende, levende krachten van het vooraardse in de mens. Het verlies van de preëxistentie en de ontwikkeling van de alleen op het zintuiglijke gerichte wetenschap. Noodzakelijke uitbreiding van het goetheanisme naar de metamorfose van de menselijke gestalte (schedel). De openbaring van het vooraardse in de schoonheid voor de Grieken. Juist begrepen zondeval en een vernieuwde christologie. Antroposofie als levende inhoud van de mensheidsontwikkeling.

VIJFDE VOORDRACHT**99***Dornach, 27 januari 1923*

Oorsprong van het huidige geestesleven uit de scholastiek. Het realisme als eindpunt van het verleden levende vatten van de geest; het nominalisme als uitgangspunt van het moderne intellektualisme. De ontgeestelijking van de moderne beschaving; nominalisme. Verlies van het Vaderprincipe bij het waarnemen van de natuur; mogelijkheid van het atheïsme; verlies van de Triniteit. Het zoeken naar een begrip van de Christus in zijn zelfstandigheid. Inzicht in de Christus als voltooiër van het werk van de Vader door het wekken van het lot in het aardeleven. Het nieuwe realisme van de antroposofie.

ZESDE VOORDRACHT**119***Dornach, 28 januari 1923*

De mens van deze tijd en de voortdurende last van de geschiedenis; Hermann Grimm; Friedrich Nietzsche. Huidige onvermogen om scheppend in het leven van de wereld te staan. Morele en antimorele impulsen als kiemen van een toekomstige natuurlijke orde. Natuurlijke orde tegenover de morele orde; de natuurwetenschap. Het huidige natuurlijke als werking van morele impulsen uit het verleden. Het onbewust binnendringen van de natuurwetenschap in het morele (respektievelijk het morele kwaad) van de natuurlijke krachten (licht; elektriciteit). Vernieuwing van de beschaving uit de fundamenteën van de menselijkheid; onderduiken in de geest van de taal; euritmie.

NAWOORD – *Hans-Christian Zehnter***141****AANTEKENINGEN BIJ DEZE UITGAVE****159****AANTEKENINGEN BIJ DE TEKST****163**

BORDTEKENINGEN	177
AANTEKENINGEN BIJ HET NAWOORD	185
RUDOLF STEINER OVER DE VERSLAGEN VAN DE VOORDRACHTEN	187